

Marta Hlušíková

sa narodila 9. októbra 1952 v Leopoldove, detstvo a mladosť prežila v Trenčíne. Po maturite na Strednej všeobecno-vzdelávacej škole v Trenčíne študovala na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave odbor slovenský jazyk a latinčina (1971 – 1976). Po štúdiách bola v rokoch 1976 – 1977 redaktorkou v Archeologickom ústave v Nitre, od roku 1977 pracuje v školstve; v rokoch 1977 – 1982 učila na Strednej škole pre pracujúcich pri Lesnom odbornom učilišti v Banskej Štiavnici. Po presťahovaní do Rimavskej Soboty v roku 1982 učila na tamojšej Strednej ekonomickej škole, od školského roka 1991/92 bola profesorkou slovenského jazyka a latinčiny na tamojšom Gymnázii Ivana Kraska. V súčasnosti pôsobí v Súkromnej strednej odbornej škole v Rimavskej Sobotě, kde učí v študijnom odbore hotelová akadémia.

Ocenenia

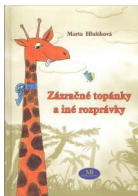
Najkrajšia kniha jesene 2013 a Najkrajšia kniha Slovenska 2013 za knihu *Môj dedko Rýchly šíp*

Najkrajšia kniha jesene 2011 (ocenenie slovenskej sekcie IBBY) za knihu *Čo baby nedokážu*

Prémia Literárneho fondu za pôvodnú literatúru pre deti a mládež za rok 2009 za knihu *Neznášam, keď ma hladkajú po hlave*

Najlepšia kniha zimy 2009 (ocenenie slovenskej sekcie IBBY) za knihu *Neznášam, keď ma hladkajú po hlave*

2. miesto a cena poroty v kategórii diel vydaných v zahraničí za *Latinsko-slovenský slovník* v 11. ročníku súťaže Slovník roku (Praha 2004)

Zázračné topánky a iné rozprávky (Vydavateľstvo MÜSSLER BOOKS, s. r. o, Bratislava, 2014)

Ilustrácie: Marta Hlušíková, preklad textu Heather Trebatická
Rozprávky o zvieratkách v slovensko-anglickej verzii.

Vežovníček (Vydavateľstvo Matice slovenskej, Martin 2014;)

Ilustrácie: Alena Wagnerová
Príbeh Vežovníčka, ktorý býva vo vežových hodinách na námestí a ktorý vysedáva na ručičke hodín, aby mu nič

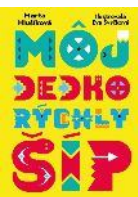
neušlo. So svojim priateľom Kridelkom robia malé zázraky a ukazujú všetkým, aká veľká je sila priateľstva.

Strelené rozprávky (CPress, Brno 2014) Ilustrácie: Alena Wagnerová

V Strelených rozprávkach sa dajú robiť do mrakov dierky. Dá sa v nich nadýchať drak, chodiť na prechádzku s metlopsom, počúvať

muzikálny vysávač alebo si dať natriasť vankúšik od čajovníčkov. A nosiť so sebou čarovný nos a vedieť tak, čo si myslia ľudia okolo nás.

Môj dedko Rýchly šíp a ja (Slovart, Bratislava, 2013) Ilustrácie: Eva Švrčková

Príbeh 6-ročnej Rinky, ktorá trávi čarovné prázdniny u svojich starkých v najmenšej indiánskej osade na svete.

Dostávajú sa tu pierka za odvahu, rozmyšľanie a pomoc druhým. Dokonca tu zvečera do rána narastie more.

Čo baby nedokážu (Mladé letá, Bratislava 2011)

Ilustrácie: Alena Wagnerová
Príbeh prváka Maťa a jeho brata Braňa, ktorí pred príchodom novej baby do rodiny robia všetky

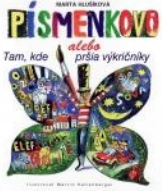
protiopatrenia, ale život karty porozdáva aj tak po svojom. Nazrieme do nenormálnej rodiny, kde mama cvičí päť Tibeťanov, ocko je počítačovým expertom, babka sa často hrá na Sherlocka Holmesa a dedko rozpráva svojim vnukom príbehy, po ktorých vstávajú vlasy na hlave.

Bublínkové rozprávky (Mladé letá, Bratislava 2010) Ilustrácie: Katarína Ilkovičová

Ja za to nemôžem, že rozprávky bývajú všade. Už teraz sa teším, ako ich všetky pochytám, napchám do svojej zázračnej tašky a pošlem

rovno za vami. Autorka 15 rozprávok o ľuďoch, zvieratách a veciach okolo nás skutočne vidí rozprávky všade: na balkóne, kde smutný psík čaká na svojich majiteľov, v pivnici medzi zaváraninami, na železničnej trati, kde sa stretne vlak Hugo s kravou Celestínkou, v babkinej záhrade, kde je odrazu more, v lese, kde sa kukučke nechce kukať... Svojou nekonečnou fantáziou ich oživuje a posielá nám cez ne pocit krásy a ľudského tepla. Tento mnohoraký svet navyše oplýva pestrými farebnými ilustráciami.

Písmenkovo alebo Tam, kde pršia výkričníky (Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, Bratislava, 2010) Ilustrácie: Martin Kellenberger

Knižka je humorným rozprávaním o živote kráľa písmeniek AZ-a

Prvého, ktorý má svojich poddaných rád, sleduje ich osudy, pomáha im a rád si s nimi zažartuje. Do jeho ríše prichádza obávaný tlačiarenský škriatok, ale netreba sa ho báť.

Neznášam, keď ma hladkajú po hlave (Matica slovenská, Martin, 2009) Ilustrácie: Tatiana Žitňanová

Siedmačka Petra má skvelú rodinu (ktorá na ňu zväčša nemá čas), super babku (čo s obľubou surfuje na

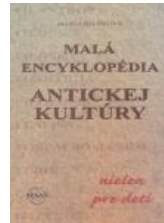
internet, zhladáva recepty na chudnutie, nadchne sa aj za karate), skvelých spolužiakov (umelca Mareka, vždy dokonalú Nemku Kláru) a svoju prvú lásku. Zdá sa, že k šťastiu jej nemôže nič chýbať... Zdanie však ako zvyčajne klame a Petra má naozaj veľké starosti... Naporúdzia sú priatelia, i babka, ktorá dievčinu drsne zaučí do taktiky ženskej diplomacie... Príbeh veľkej lásky a bolestivého dozrievania kypí humorom a číta sa takrečeno na jeden dúšok; nielen dievčatá sa dozvedia veľa dôležitých ženských tajomstiev. Krásne i vtipné ilustrácie akoby vstupovali priamo do deja.

Kde pavúky tkajú cukrovú vatu (Vydavateľstvo Maticy slovenskej, Martin, 2008) Ilustrácie: Tomáš Klepoch

Čo sa stane, keď handričková

bosorka ožije a svojim bosoráckym maličkom vstúpi do života jednej obyčajnej rodiny? Humorom sršiacia "andersenovská" rozprávka rozducha detskú fantáziu a schopnosť vidieť malé zázraky aj v každodennom živote.

Malá encyklopédia antickej kultúry nielen pre deti

(Vydavateľstvo BEMA, Bratislava, 2001) *Knižka, ktorá približuje dobu dávno minulú a v ktorej sa možno dozvedieť, ako žili tvoji dávni kamaráti, ako sa obliekali, ako*

chodili do školy. Knižka o dobe, ktorá vôbec nebola nudná, hoci ešte neexistovali počítače, prehrávače či televízory.

„Celý život som viedla študentov k láske k literatúre. Veľa sme na hodinách čítali, aby sme sa na chvíľku ponorili do iných svetov. Nechcela som učiť o literatúre, ale literatúru. Pre mňa nebolo podstatné, kedy sa spisovateľ narodil, ale čo v duši človeka zanechal. Takže vlastne sa ani nedá oddeliť moja učiteľská profesia od literatúry, ktorú sama píšem.“

Marta Hlušiková

Kedysi dávno, keď som bola ešte malá, čítavala som rozprávky svojej myške Ferde a dedkovi. Ten mi povedal, že písmenkové rozprávky vie čítať každý, ale obrázkové málokto. A tak som sa začala učiť čítať obrázkové rozprávky. Medzi nami – keď je človek nahnevaný, čítať obrázkové rozprávky je poriadne ťažké. Ale vtedy, keď sa na človeka usmieva ešte aj ten kameň v tráve, je také prečítanie rozprávok ľahké ako pierko. Stačí sa zahľadiť na nejaký obrázok alebo predmet a rozprávka je na svete.